

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA SYSTEMRISKNÄMNDEN

EUROPEISKA SYSTEMRISKNÄMNDENS REKOMMENDATION

av den 25 maj 2020

om de likviditetsrisker som utgår från marginalsäkerhetskrav

(ESRB/2020/6)

(2020/C 238/01)

EUROPEISKA SYSTEMRISKNÄMNDENS STYRELSE HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd⁽¹⁾, särskilt artikel 3.2 b, d, och f samt artiklarna 16–18,

med beaktande av Europeiska systemrisknämndens beslut ESRB/2011/1 av den 20 januari 2011 om arbetsordningen för Europeiska systemrisknämnden⁽²⁾, särskilt artikel 15.3 e och artiklarna 18–20, och

av följande skäl:

- (1) Central clearing och marknader för marginalbetalningar avseende transaktioner som inte är föremål för central clearing är viktiga för den finansiella stabiliteten, särskilt för att hantera motpartsrisk. En ökad central clearing av derivat och säkerheter för derivatpositioner som inte är föremål för central clearing har medfört att derivatmarknaderna uppvisar en kraftigt förbättrad motståndskraft jämfört med finanskrisen 2008. Dessa reformer – som letts av rådet för finansiell stabilitet (FSB) utifrån de överenskommelser som nåtts på G20-nivå – har hjälpt till att den oro som funnits på marknaderna den senaste tiden inte har lett till en mer omfattande oro kring motpartskreditrisk. Central clearing maximerar också möjligheten till nettning, och förbättrar därmed likviditeten, inklusive marginalsäkerhetskrav som på ett mekaniskt sätt speglar förändringarna i marknadspriserna.
- (2) Marknadsstörningar, t.ex. kraftiga prisfall och hög volatilitet, medför att marginalsäkerhetskraven ökar och kan också medföra att den initiala marginalsäkerheten som ska ställas för värdepapper, råvaror eller derivat ökar kraftigt. Marginalsäkerheter är viktiga för hur en central motpart hanterar motpartskreditrisk och är en integrerad del av riskhanteringen som stöder systemets motståndskraft.
- (3) Marknadsstörningar kan få stora konsekvenser för marknadsaktörernas likviditetshantering, deras finansieringsbehov, och eventuellt även för deras solvens om likviditetsproblemen skulle leda till omfattande blyxtförsäljning av tillgångar (s.k. fire sales).
- (4) I förlängningen kan externa händelser till följd av stora rörelser på marknaderna och de därav resulterande marginalsäkerhetskraven utgöra en risk för det finansiella systemets stabilitet.

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 1

⁽²⁾ EUT C 58, 24.2.2011, s. 4.

- (5) Covid-19 pandemin och den kraftigt ökade volatiliteten i oljepriset har bl.a. medfört krav på kraftigt ökade marginalsäkerhetskrav på både marknader där clearingen sker centralt, och sådana där den inte sker centralt. Sedan början av februari 2020 har de initiala marginalsäkerheterna ökat – mer för noterade derivat än OTC-derivat – mot bakgrund av högre transaktionsvolym, och pga. av att modellerna för derivathandeln beaktar större potentiella förluster i framtiden baserat på den ökade volatiliteten. Dessutom har de centrala motparterna krävt stora belopp för dagliga variationsmarginaler för att beakta marknadens rörelser, där motsvarande utbetalning oftast först sker påföljande morgon vilket medför att likviditet tillfälligt innehåses på den centrala motpartens konton. Man har även kunnat iakttä en avsevärd ökning i betalningar/utbetalningar av variationsmarginaler på bilaterala portföljer under mars månad.
- (6) Många clearingmedlemmar har sett en särskilt kraftig ökning av de initiala säkerhetsmarginalerna och vissa clearingmedlemmar har haft likviditetsproblem. Hittills har dock ingen central motpart etablerad inom unionen hamnat på obestånd. Marginalsäkerhetskrav kan ha haft betydande effekt för icke-banker, via kunders clearing eller genom transaktioner som inte är föremål för central clearing, pga. likviditetsproblem. Marknadsaktörernas framtida förmåga att hantera marginalsäkerhetskrav kommer att bero på den framtida volatiliteten och hur de klarar av sin likviditetshantering.
- (7) Koncentrationen på nivån centrala motparter och clearingmedlemmar samt de kopplingar som existerar mellan centrala motparter genom gemensamma clearingmedlemmar, tillhandahållare av likviditet, förvaringsinstitut eller investeringsmotparter kan också öka risken för att likviditetsrisker sprids.
- (8) De tekniska standarderna och riktlinjerna för att undvika procykliska effekter som introducerats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 ⁽³⁾ har som mål att begränsa de procykliska effekterna från centrala motparter marginalsäkerhetskrav. Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 153/2013 ⁽⁴⁾ innehåller specifikationer avseende de konjunkturförstärkande effekterna som utgår från marginalsäkerheter vilka nationella behöriga myndigheter ska beakta. Ändringarna av EMIR, som införts genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/834 ⁽⁵⁾, ökar transparensen för hur marginalsäkerheter fastställs mellan centrala motparter och clearingmedlemmar, denna transparens gäller dock inte för förhållandet mellan clearingmedlemmarna och deras kunder.
- (9) Europeiska systemrisknämnden (ESRB) ansvarar för makrotillsynen över det finansiella systemet inom unionen. ESRB bör därför bidra till att förhindra eller minska systemrisker för den finansiella stabiliteten, inklusive risker som hör samman med likviditet. Inom ramen för sitt uppdrag bedömer ESRB de risker för det finansiella systemet som kan utgå från stora marginalsäkerhetskrav och lämnar förslag på hur dessa risker kan minskas.
- (10) ESRB är medveten om likviditetsfördelarna för hela det finansiella systemet som utgår från den centrala clearingens multilaterala nettning. ESRB ser också de systematiska fördelarna med central clearing som ett viktigt sätt att förstärka den finansiella stabiliteten genom att säkerställa och främja en sund riskhantering vad gäller kredit- och likviditetsrisk.
- (11) ESRB är medveten om att policyåtgärder avseende marginalsäkerheter inte får äventyra skyddet mot motpartskreditrisk. Motparter, inkl. clearingmedlemmar i centrala motparter och deras kunder, bör säkerställa att de innehar tillräckligt med likviditet för att kunna uppfylla marginalsäkerhetskrav vid rätt tidpunkt. Ur ett finansiellt stabilitetsperspektiv är det dock också fördelaktigt att säkerställa att de centrala motparternas beslut avseende riskhantering inte i onödan belastar clearingmedlemmarna, clearingmedlemmarnas kunder och andra motparter pga. av alltför stora procykliska åtgärder, och på så sätt oavsiktligt skapar likviditetsproblem som kan leda till solvensproblem. ESRB räknar med att de centrala motparterna, som svar på dessa rekommendationer, säkerställer att deras riskhantering och motståndskraft upprätthålls och fortsätter skydda marknadsaktörerna mot förluster pga. fallissemang.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 153/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för krav på centrala motparter (EUT L 52, 23.2.2013, s. 41).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/834 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister (EUT L 141, 28.5.2019, s. 42).

- (12) Rekommendationerna A och D har som mål att begränsa plötsliga och kraftiga (procykliska) förändringar och tröskeeffekter som har ett samband med initiala marginalsäkerheter (inkl. extra initiala marginalsäkerheter) och säkerheter i) från centrala motparter gentemot sina clearingmedlemmar, ii) från clearingmedlemmar gentemot sin kunder, och iii) inom den bilaterala sfären, där de är resultatet av en mekanisk tilltro till kreditbetyg och eventuellt av interna procykliska kreditbedömningsmetoder. Likviditetsplaneringen bör i möjligaste mån planeras och hanteras så att man begränsar oväntade och stora marginalsäkerhetskrav. För att säkerställa att marknadsaktörerna kan anpassa sig på ett ordnat sätt bör man tillämpa rimliga och genomförbara tidsperioder för alla ändringar avseende marginalsäkerheter och värderingsavdrag.
- (13) Rekommendation B har som mål att säkerställa att centrala motparter i sina stresstester avseende likviditet på ett omfattande sätt beaktar händelser som kan medföra att det uppstår en likviditetsbrist, med målet att ge dem incitament att förbättra sin hantering av tjänsteleverantörer för likviditet. Mot bakgrund av en hög koncentration och nära kopplingarna mellan centrala motparter och deras tjänsteleverantörer för likviditet, och att en god likviditetshantering hos varje individuell central motpart skulle förbättra riskhanteringen ur ett system- och makrotillsynsperspektiv, kommer detta att förbättra marknadens samlade motståndskraft.
- (14) Rekommendation C har som mål att säkerställa att centrala motparter, samtidigt som de upprätthåller sin egna finansiella motståndskraft, begränsar asymmetrin vid betalningen av dagligen skiftande tilläggs marginalsäkerheter – att de utformar sina regler och tidsfrister på ett sätt som gör dem förutsägbara och undviker onödiga likviditetsbelastningar för clearingmedlemmar som kan leda till fallissemang.
- (15) Denna rekommendation är inte tänkt att påverka det arbete som unionens centralbanker utför inom ramen för sina penningpolitiska mandat.
- (16) ESRB:s rekommendationer offentliggörs efter det att mottagarna har informerats, och efter det att styrelsen har informerat Europeiska unionens råd om sin avsikt att göra detta samt rådet getts möjlighet att agera.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

AVSNITT 1

REKOMMENDATIONER

Rekommendation A – begränsa tröskeeffekter i samband med efterfrågan på säkerhet

1. Det rekommenderas att de behöriga myndigheterna försöker säkerställa att de centrala motparterna analyserar konsekvenserna av sina regler enligt vad som föreskrivs i artikel 28 i den delegerade förordningen (EU) nr 153/2013 under stressade lägen och rapporterar sina slutsatser till den behöriga myndigheten.
2. Det rekommenderas att de behöriga myndigheterna försöker säkerställa, med beaktande av den analys som utförts i enlighet med rekommendation A.1 att, i den omfattning som tillämplig rätt medger och i överensstämmelse med den centrala motpartens finansiella motståndskraft
 - i) De centrala motparternas modeller och parametrar för att fastställa sina krav på marginalsäkerheter och de centrala motparternas riktlinjer och processer för att godta och värdera säkerheter och för att fastställa lämpliga värderingsavdrag bör inte onödigtvis och i överdriven utsträckning leda till plötsliga och omfattande förändringar som leder till tröskeeffekter för initiala marginalsäkerheter (inkl. tillägg till marginalsäkerheter) och säkerheter. De centrala motparterna bör säkerställa att deras modeller, parametrar, riktlinjer och processer
 - a) använder detaljerade skalor för interna kreditbedömningsmodeller och antar ett stegvist förfarande för att förändra marginalsäkerhetskrav, inklusive tillägg, och säkerhetsarrangemang, utan att onödigt fördröja att dessa nedgraderingar speglas i deras samlade riskhantering.
 - b) på ett omfattande sätt försöker begränsa konjunkturförstärkande aspekter i enlighet med kraven avseende konjunkturförstärkande åtgärder enligt med artikel 41 i förordning (EU) nr 648/2012, särskilt när kreditbetyg sänks.
 - ii) Centrala motparterna ska informera, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 49 i förordning (EU) nr 648/2012, sina behöriga myndigheter, och de behöriga myndigheterna informerar medlemmarna i det kollegium som inrättats i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) nr 648/2012 när de:
 - a) minskar omfattningen på godtagbara säkerheter,

- b) på ett avgörande sätt förändrar värderingsavdrag,
- c) på ett avgörande sätt sänker de koncentrationsgränser som tillämpas i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) nr 153/2013.

Information bör tillhandahållas i god tid innan åtgärderna genomförs så länge detta inte försvårar att riskhanteringsbeslut genomförs i rätt tid.

3. Det rekommenderas att, i den omfattning som detta är tillåtet enligt lag, att clearingmedlemmarnas behöriga myndigheter inom ramen för det pågående tillsynsarbetet inleder en dialog med clearingmedlemmarna för att säkerställa att det sätt på vilket dessa tillämpar sina riskhanteringsförfaranden när de tillhandahåller sina kunder clearingtjänster inte leder till plötsliga och omfattande förändringar och tröskeeffekter avseende marginalsäkerheter och uttaget av dessa – utom i sådana fall då plötsliga och omfattande förändringar samt tröskeeffekter är oundgängliga pga. händelser på marknaderna, och i hanteringen av säkerheter till följd av sänkta kreditbetyg – och inte på något avgörande sätt försämrar de riskhanteringsförfaranden som clearingmedlemmarna vidtagit eller påverkar deras motståndskraft.
4. Det rekommenderas att, i den omfattning som detta är tillåtet enligt lag, de relevanta behöriga myndigheterna för finansiella motparter och icke-finansiella motparter som är part i OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt och transaktioner för finansiering av värdepapper försöker säkerställa att riskhanteringsförfaranden inte, t.ex. till följd av sänkta kreditbetyg, leder till plötsliga och omfattande förändringar och tröskeeffekter avseende marginalsäkerheter och uttaget av dessa samt vid hanteringen av säkerheter. Detta kan uppnås t.ex. genom att motparterna uppmanas att
 - i) använda progressiva skalor med många små steg när de sänker kreditbetyg inom ramen för sin riskhantering,
 - ii) använda ett heltäckande tillvägagångssätt för att minska de konjunkturförstärkande åtgärderna enligt de krav som framgår av artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012, särskilt när kreditbetyg sänks.

Rekommendation B – stressscenario för att bedöma framtida likviditetsbehov

1. Det rekommenderas att Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) ser över förslagen till tekniska standarder ⁽⁶⁾ som tagits fram enligt artikel 44.2 i förordning (EU) nr 648/2012, särskilt artikel 32.4 i dessa förslag till tekniska standarder, för att inkludera bestämmelser enligt vilka centrala motparter i sina stressscenarier enligt artikel 44 i förordning (EU) nr 648/2012 ska inkludera fallissemang för två enheter som tillhandahåller den centrala motparten tjänster och vars fallissemang kan få betydande konsekvenser för den centrala motpartens likviditetsposition.
2. Fram till dess att Esma vidtagit åtgärder för att uppfylla rekommendation B.1 och eventuellt nödvändig unionslagstiftning har införts rekommenderas det att behöriga myndigheter, i den omfattning som detta är tillåtet enligt lag, försöker säkerställa att stressscenarierna enligt artikel 44 i förordning (EU) nr 648/2012 inkluderar fallissemang för två enheter som tillhandahåller den centrala motparten tjänster och vars fallissemang kan få betydande konsekvenser för den centrala motpartens likviditetsposition; sådana enheter kan inkludera tjänsteleverantörer för likviditet eller avvecklingstjänster eller andra tjänsteleverantörer kan få konsekvenser för den centrala motpartens likviditetsposition.
3. Det rekommenderas att behöriga myndigheter, i den omfattning som detta är tillåtet enligt lag, försöker säkerställa att de centrala motparternas åtgärder för att hantera eventuella resursbrister vad gäller likviditetsbehov som identifieras när man tillämpar de ytterligare stressscenarier som avses i rekommendation B.2 eller rekommendation B.2, när den berörda unionslagstiftningen väl är på plats, inte, om de tillämpas under en period med stress på marknaderna, medför ytterligare bördor för de centrala motparterna. För detta ändamål bör de behöriga myndigheterna säkerställa att de centrala motparterna söker ytterligare likviditet från alternativa källor.
4. Det rekommenderas att Esma, i den omfattning som detta är tillåtet enligt lag, i samarbete med de behöriga myndigheterna, inleder en dialog med de centrala motparterna – och i möjligaste mån med relevanta myndigheter i tredje länder – för att genomföra en samordnad stresstestning av likviditetspositioner som också beaktar fallissemang för två enheter som avses i rekommendationerna B.1 och B.2.

⁽⁶⁾ Förslag till tekniska standarder under Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (ESMA/2012/600).

Rekommendation C – att begränsa likviditetsbelastningar till följd av uttaget av säkerheter

1. Det rekommenderas att de behöriga myndigheterna försöker säkerställa att, i den omfattning som detta är tillåtet enligt lag och i överensstämmelse med den centrala motpartens riskhanteringsprocesser och finansiella motståndskraft, de centrala motparterna när dessa tillämpar och tar ut marginalsäkerheter för att begränsa sin egen kreditexponering, försöker undvika att de skapar onödiga problem för clearingmedlemmarna, inklusive
 - i) Vad gäller att kräva och driva in marginalsäkerheter under loppet av dagen, och i den utsträckning som detta är operativt och rättsligt möjligt, bör centrala motparter separat identifiera
 - a) marginalsäkerheter som täcker potentiella exponeringar, inkl. exponeringar som uppstått pga. nya positioner som ingåtts och förnyats under den dagen.
 - b) marginalsäkerheter som täcker realiserade exponeringar som är resultatet av marknadsrörelser under dagen, som den centrala motparten bör överväga att driva in och betala ut under samma dag.
 - ii) om den initiala marginalsäkerheten som en clearingmedlem ställt går utöver vad som krävs för att täcka de risker som utgår från positionerna på ett konto, inklusive positioner som förnyats under dagen samt ökade exponeringar under dagen, att de centrala motparterna om så är operationellt möjligt i första hand använder överskottssäkerheten och först i andra hand driver in ytterligare säkerheter, utom i fall då clearingmedlemmen frivilligt sätter in tillägg till marginalsäkerheter. Denna process bör genomföras på ett förutsägbart, transparent och planerat sätt.
 - iii) De centrala motparterna ska säkerställa att förfarandet för att driva in initiala marginalsäkerheter och variationsmarginaler inte medför orimliga operationella belastningar för clearingmedlemmar som kan utgöra en ytterligare likviditetsrisk.
2. Det rekommenderas att clearingmedlemmarnas relevanta behöriga myndigheter bevakar, om så är nödvändigt och tillåtet enligt lag och i överensstämmelse med lämpliga riskhanteringsåtgärder och finansiell motståndskraft, och inleder en dialog med clearingmedlemmarna inom ramen för det pågående tillsynsarbetet så att clearingmedlemmen, när denne tillämpar initial marginalsäkerhet och driver in variationsmarginaler från sina kunder, inklusive finansiella och icke-finansiella motparter, med målet att begränsa sin kreditexponering, försöker undvika att de skapar onödiga likviditetsproblem för kunderna. Detta kan t.ex. uppnås genom att man säkerställer att
 - i) om den initiala marginalsäkerheten som en kund ställer för att täcka de risker som utgår från positioner hos den clearingmedlemmen, inklusive positioner som förnyats under dagen samt eventuellt ökade exponeringar under dagen, clearingmedlemmen i första hand använder överskottet från initiala marginalsäkerheter och först i andra hand driver in ytterligare säkerheter, utom i fall då kunden frivilligt sätter in tillägg till marginalsäkerheter.
 - ii) clearingmedlemmar säkerställer att förfarandet för att driva in initiala marginalsäkerheter och variationsmarginaler inte medför orimliga operationella belastningar för kunderna som kan utgöra en ytterligare likviditetsrisk.

Rekommendation D – att minska de procykliska effekterna av tillhandahållandet av kundclearingtjänster och transaktioner för värdepappersfinansiering

1. Det rekommenderas att de relevanta behöriga myndigheterna, genom att delta i internationella forum och i förekommande fall standardiseringsorganisationer, bidrar till att styra diskussionerna på internationell nivå om vilka medel som kan användas för att minska de procykliska effekterna av gällande praxis för tjänster till kunder som rör marginalsäkerheter och värderingsavdrag avseende derivat som handlas på organiserade marknader eller OTC samt även transaktioner för värdepappersfinansiering, oavsett huruvida dessa är föremål för central clearing eller inte. Diskussionerna bör ha som mål att ta fram globala standarder för minimikrav som ska minska de procykliska effekterna när sådana tjänster tillhandahålls.
2. Om sådana globala standarder antas rekommenderas det att Europeiska kommissionen överväger unionslagstiftning för att dessa ska få effekt.

AVSNITT 2

GENOMFÖRANDE

1. Definitioner

1. I denna rekommendation gäller följande definitioner:

- a) *behörig myndighet*: den myndighet som en medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 22 i förordning (EU) nr 648/2012.
- b) *central motpart*: samma betydelse som i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012.
- c) *clearing*: samma betydelse som i artikel 2.3 i förordning (EU) nr 648/2012.
- d) *clearingmedlem*: samma betydelse som i artikel 2.14 i förordning (EU) nr 648/2012.
- e) *derivat* eller *derivatkontrakt*: samma betydelse som i artikel 2.5 i förordning (EU) nr 648/2012.
- f) *relevant behörig myndighet*: den behöriga myndighet som avses i den lagstiftning som avses i artikel 2.8 i förordning (EU) nr 648/2012 och den behöriga myndighet som utses av en medlemsstat enligt och för tillämpningen av artikel 10.5 i förordning (EU) nr 648/2012.
- g) *finansiell motpart*: samma betydelse som i artikel 2.8 i förordning (EU) nr 648/2012.
- h) *icke-finansiell motpart*: samma betydelse som i artikel 2.9 i förordning (EU) nr 648/2012.
- i) *kund*: samma betydelse som i artikel 2.15 i förordning (EU) nr 648/2012.

2. Kriterier för genomförande

Vid genomförandet av denna rekommendation ska proportionalitetsprincipen beaktas så att man beaktar målsättningen och innehållet i varje rekommendation.

3. Tidsfrister för uppföljning

I enlighet med artikel 17.1 i förordning (EU) nr 1092/2010 ska mottagarna underrätta Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESRB om vilka åtgärder som vidtagits med anledning av rekommendationen och motivera eventuell passivitet. Meddelandena bör sändas i enlighet med följande tidsfrister.

1. Rekommendation A

- a) Senast den 30 november 2020 ska de behöriga myndigheterna överlämna förslagen i bilaga I om genomförandet av rekommendationerna A.1 och A.2 till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESRB.
- b) Senast den 30 november 2020 ska de relevanta behöriga myndigheterna överlämna förslagen i bilaga I om genomförandet av rekommendationerna A.3 och A.4 till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESRB.

2. Rekommendation B

- a) Senast den 31 december 2021 ska Esmä överlämna förslagen i bilaga I om genomförandet av rekommendation B.1 till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESRB.
- b) Senast den 30 november 2020 ska de behöriga myndigheterna överlämna förslagen i bilaga I om genomförandet av rekommendationerna B.2, B.3 och B.4 till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESRB.

3. Rekommendation C

- a) Senast den 30 november 2020 ska de behöriga myndigheterna överlämna förslagen i bilaga I om genomförandet av rekommendation C.1 till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESRB.
- b) Senast den 30 november 2020 ska de relevanta behöriga myndigheterna för clearingmedlemmar överlämna förslagen i bilaga I om genomförandet av rekommendation C.2 till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESRB.

4. *Rekommendation D*

- a) Senast den 31 december 2021 ska de behöriga myndigheterna och de relevanta behöriga myndigheterna överlämna förslagen i bilaga I om genomförandet av rekommendation D.1 till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESRB.
- b) Senast den 31 december 2022 ska kommissionen överlämna förslagen i bilaga I om genomförandet av rekommendation D.2 till Europaparlamentet, rådet och ESRB.

4. **Granskning och utvärdering**

1. Styrelsen kommer att bedöma de åtgärder och förklaringar som mottagarna har meddelat och i förekommande fall besluta huruvida denna rekommendation inte har efterlevts och huruvida en mottagare har underlåtit att motivera sin passivitet på lämpligt sätt.
2. Den metod som beskrivs i handboken för bedömning av efterlevnaden av ESRB:s rekommendationer ⁽⁷⁾, där förfarandet för bedömning av efterlevnad av ESRB:s rekommendationer beskrivs, ska inte gälla.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 25 maj 2020.

På ESRB-styrelsens vägnar
Francesco MAZZAFERRO
Chef för ESRB:s sekretariat

⁽⁷⁾ Handbok för bedömning av efterlevnaden av ESRB:s rekommendationer, april 2016, finns på https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/recommendations/160502_handbook.en.pdf

BILAGA I

Meddelande om åtgärder som vidtagits med anledning av rekommendationen**1. Uppgifter om mottagaren**

Rekommendation	
Mottagarens land	
Institut	
Uppgiftslämnarens namn och kontaktuppgifter	
Datum för meddelande	

2. Meddelande om åtgärder

Rekommendation	Efterlevs rekommendationen? (ja/nej/ej tillämpligt)	Beskrivning av de åtgärder som vidtagits för att säkerställa efterlevnad	Motivering till varför efterlevnaden inte är fullständig
Rekommendation A.1			
Rekommendation A.2			
Rekommendation A.3			
Rekommendation A.4			
Rekommendation B.1			
Rekommendation B.2			
Rekommendation B.3			
Rekommendation B.4			
Rekommendation C.1			
Rekommendation C.2			
Rekommendation D.1			
Rekommendation D.2			

3. Anmärkningar

1. Detta formulär ska användas för det meddelande som krävs enligt artikel 17.1 i förordning (EU) nr 1092/2010.
2. Varje mottagare ska skicka det ifyllda formuläret till ESRB via ESRB:s sekretariat på elektronisk väg genom att läggas i den särskilda DARWIN-mappen eller sändas per e-post till notifications@esrb.europa.eu. ESRB:s sekretariat kommer att vidarebefordra meddelandena i aggregerad form till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
3. Om en rekommendation inte är tillämplig, var god välj alternativet "ej tillämpligt" i rutan "Efterlevs rekommendationen?"

4. Mottagarna förväntas tillhandahålla all relevant information och dokumentation som rör genomförandet av rekommendationerna, inbegripet information om orsaker och tidsramarna avseende vidtagna åtgärder.
 5. Om en mottagare endast delvis efterlever rekommendationen, bör en fullständig redogörelse göras för omfattningen av den bristande efterlevnaden samt andra uppgifter lämnas om den partiella efterlevnaden. I förklaringen bör det tydligt anges vilka delar av rekommendationen som mottagarna inte uppfyller.
-